

De burgemeester neemt u mee...

Met de vertegenwoordigers van onze dorpsraden een goede bijeenkomst achter de rug. Het onderwerp van gesprek was hoe we samen op een eenvoudige wijze het extra beschikbare budget voor zelfsturingprojecten kunnen toewijzen. Geen gemakkelijke opgave. Want aan de ene kant willen we een eenvoudig systeem, zonder overbodige regelgeving. En aan de andere kant maakten we ons ook zorgen hoe nu te komen tot een eerlijke en objectieve toedeling, want we hebben ook met elkaar afgesproken dat maatwerk mogelijk moet zijn. Het zou dus zo maar kunnen zijn dat het ene jaar een dorp meer ontvangt dan heen ander, om zo een heel mooi project ten behoeve van de leefbaarheid mogelijk te maken. En het zou ook zo maar kunnen dat een dorp een jaartje overslaat om zo een ander project kansen te bieden of een jaar later wellicht te opteren voor een grotere bijdrage. Uiteindelijk kwamen we toch steeds uit bij de gedachte dat over een aantal

jaren gerekend er per dorp, sprake moest zijn van een evenredige bijdrage die weer uitkomt op een gemiddeld bedrag per dorp per jaar. En na wat wikken en wegen ontstond de gedachte, waarom moeilijk doen als het makkelijk kan. Uiteindelijk gaat het om vertrouwen. Wil een dorp een paar jaar sparen, dan moet dat mogelijk zijn. Heeft een gemeenschap een mooie bestemming die voldoet aan het doel zoals de gemeenteraad heeft vastgesteld, dan is het ook jammer als een project geen kansen krijgt, omdat er ander project in de gemeente is wat op dat moment op meer sympathie kan rekenen. De gedachte is toch dat wij de dorpen het vertrouwen willen geven en dat elke gemeenschap zelf keuzes kan en mag maken. Kortom, we gaan een ander voorstel uitwerken, waarbij we de ambtelijke inzet tot een minimum beperken. Een voorstel wat meer recht doet aan de gedachte achter zelfsturing. Uiteraard alles onder voorbehoud van instemming van college en raad en onder voorbehoud dat de verdeling voldoet aan de andere belangrijke toetsen: bijdrage aan leefbaarheid, voldoen aan het gelijkheidsbeginsel, aan rechtmatigheid en aan doelmatigheid.

Al onze zeven kernen hebben misschien niet dezelfde behoefte, maar zij hebben wel de behoefte uitgesproken dat ze elkaar blijven inspireren en van elkaar willen leren. En ook voor deze laatste voorwaarde wordt een concreet idee nader uitgewerkt. Kortom een goeie en positieve bespreking, nu aan de slag met het huiswerk!

MARLEEN SIJBERS

Burgemeester van Sint Anthonis